

พระราชบัญญัติ

บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรม
ขนาดย่อม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำ
แนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบรรษัท
เงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“บรรษัท” หมายความว่า บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรม
ขนาดย่อม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบรรษัท
เงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม

“การระดมทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม” หมายความว่า
การประกอบอุตสาหกรรม การทำหัตถกรรม หรือการประกอบกิจการอื่น
ตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ โดยมีลักษณะเป็นกิจการขนาดย่อม
ที่บุคคลภาคเอกชนเท่านั้นเป็นเจ้าของ และมีทรัพย์สินถาวรตามจำนวน
ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

“หลักทรัพย์” หมายความว่า

(๑) ตั๋วเงินคลัง

(๒) พันธบัตร

(๓) ตั๋วเงิน

(๔) หุ้นหรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น

(๕) หุ้นกู้หรือหุ้นกู้แปลงสภาพ

(๖) ตราสารหรือหลักฐานแสดงสิทธิในทรัพย์สิน
ของโครงการลงทุนหรือใบสำคัญแสดงสิทธิในการซื้อตราสารหรือหลักฐาน
แสดงสิทธิในทรัพย์สินของโครงการลงทุน

(๗) ตราสารหรือใบสำคัญหรือหลักฐานแสดงสิทธิ
อื่นใดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

“เงินกองทุน” หมายความว่า เงินที่ชำระแล้ว ซึ่ง
รวมทั้งส่วนล้มมูลค่าหุ้น เงินสำรอง เงินสำรองที่ได้จัดสรรจากกำไรสุทธิ
และกำไรสุทธิคงเหลือจากการจัดสรรแล้ว

“ผู้ถือหุ้น” หมายความว่า ผู้ถือหุ้นของบริษัทเงิน
ทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม

“ประกันซื้อ” หมายความว่า ซื้อหรือตกลงจะซื้อ
หลักทรัพย์ที่ออกใหม่ทั้งหมด หรือแต่บางส่วนจากผู้ออก เพื่อการ
จำหน่ายต่อไป

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้ง

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งบริษัทขึ้นตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เรียก

ว่า “บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม” และให้บรรษัทเป็นนิติบุคคล ให้บรรษัทตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และจะตั้งสาขาขึ้น ณ ที่ใดในราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขาต้องได้รับอนุมัติ จากรัฐมนตรีก่อน

มาตรา ๖ ความรับผิดชอบของผู้ถือหุ้นแต่ละคน ให้จำกัดเพียง เท่าจำนวนเงินที่ยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ

มาตรา ๗ ให้กำหนดทุนเรือนหุ้นของบรรษัทเป็นจำนวนหุ้นสามัญ สามล้านหุ้นมีมูลค่าหุ้นละหนึ่งร้อยบาท รวมเป็นทุนสามร้อยล้านบาท

ทุนของบรรษัทอาจเพิ่มขึ้นได้ด้วยการออกหุ้นสามัญใหม่ โดยมติ พิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น แต่การลดทุนจะกระทำมิได้

ในระยะเริ่มแรกให้กระทรวงการคลังถือหุ้นตามวรรคหนึ่งไม่น้อย กว่าร้อยละยี่สิบห้า แต่เมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แล้ว ให้นำหุ้นที่รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือ นิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น รวมเข้าเป็นจำนวนหุ้นที่กระทรวง การคลังจะต้องถือไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าดังกล่าวนี้ด้วย

มาตรา ๘ ให้บรรษัทเสนอต่อประชาชนและหรือบุคคลใด ๆ ตามที่บรรษัทจะกำหนด ให้เข้าซื้อซื้อหุ้นที่ระบุในมาตรา ๗ ตามเวลา วิธีการ และจำนวนที่บรรษัทกำหนด และให้บรรษัทจัดออกหุ้นเหล่านั้นได้

มาตรา ๙ เมื่อมีผู้เข้าซื้อซื้อหุ้นที่ระบุในมาตรา ๗ เป็นจำนวน ไม่ต่ำกว่าหนึ่งล้านห้าแสนหุ้นและได้ชำระเงินเต็มมูลค่าแล้ว ให้คณะ

กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๑๕ นัดประชุมผู้ถือหุ้นโดยไม่ชักช้า เพื่อปรึกษากิจการที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และกิจการอื่นตามที่จำเป็น

มาตรา ๑๐ ภายหลังที่บริษัทได้มีผู้ถือหุ้น และได้มีการประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งกรรมการตามความในพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้นำบทบัญญัติที่ว่าด้วยบริษัทจำกัดในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่บริษัทโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทปฏิบัติแก่บริษัทเช่นเดียวกับบริษัทจำกัด

หมวด ๒

วัตถุประสงค์

มาตรา ๑๑ วัตถุประสงค์ของบริษัทมีดังต่อไปนี้

(๑) ช่วยเหลือในการจัดตั้ง การขยาย และการปรับปรุง
การธุระอุตสาหกรรมขนาดย่อม

(๒) สนับสนุนและดำเนินการให้มีทุนส่วนเอกชน
ทั้งในและนอกราชอาณาจักรเข้าร่วมในการธุระอุตสาหกรรมขนาดย่อม

มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีการประชุมผู้ถือหุ้นตามมาตรา ๕ แล้ว ให้บริษัทมีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๑ และอำนาจเช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) ให้การระงับการฟ้องคดีฟ้องร้อง หรือร่วมกับสถาบันการเงินอื่นให้การระงับการฟ้องคดีฟ้องร้องในวงเงินกู้ยืมไม่เกินสิบล้านบาท หรือไม่เกินจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ โดยมีหรือไม่มีหลักประกันก็ได้

(๒) ให้อุปการะในการเงินด้วยวิธีซื้อหลักทรัพย์ หรือด้วยวิธีจัดให้ได้มาซึ่งส่วนได้เสียอื่นใด

(๓) ประกันซื้อ

(๔) จัดให้มีเงินกลับมาลงทุนใหม่ด้วยวิธีขายทรัพย์สินที่บริษัทได้มาจากการลงทุน

(๕) กู้ยืมเงินในหรือนอกราชอาณาจักรเพื่อธุรกิจของบริษัท และให้หลักประกันเงินที่กู้ยืม

(๖) ใช้เงินคงเหลืออยู่เปล่าของบริษัทซื้อหลักทรัพย์ที่มั่นคง

(๗) จัดให้ได้มา ถือกรรมสิทธิ์ เช่าหรือให้เช่า จำนวนหรือรับจำนวน จำนำหรือรับจำนำ และขายหรือจำหน่ายด้วยวิธีอื่นใดซึ่งอสังหาริมทรัพย์ สงหาริมทรัพย์ หรือหลักทรัพย์

(๘) เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคาร

(๙) จัดให้ได้มาซึ่งสัมปทาน สิทธิ หรือเอกสิทธิ์ใดๆ บรรดาที่บริษัทเห็นว่าช่วยให้อัตถุประสงค์ของบริษัทสำเร็จผล

(๑๐) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ และทางเทคนิค แก่การระงับอุตสาหกรรมขนาดย่อม และช่วยให้การระงับอุตสาหกรรมขนาดย่อมนั้นได้รับบริการเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการและทางเทคนิค

(๑๑) รับชำระเงินใด ๆ เกี่ยวกับเงินที่บริษัทให้กู้ยืม
แม้ก่อนวันถึงกำหนดชำระ

(๑๒) สั่งจ่าย รับรอง หรือสลักหลังตั๋วเงินหรือใช้เงินตามตั๋วเงินเพื่อประโยชน์แห่งธุรกิจของบริษัท

(๑๓) จัดให้มีการสงเคราะห์ตามสมควรแก่ลูกจ้าง หรือผู้ที่พ้นจากการเป็นลูกจ้างของบริษัทและครอบครัวของบุคคลเหล่านั้น

(๑๔) กระทำการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของบริษัท

มาตรา ๑๓ บริษัทต้องไม่ลงทุนในกิจการใดที่กรรมการของบริษัทเป็นหุ้นส่วนหรือเป็นกรรมการ หรือเป็นผู้ถือหุ้น หรือมีส่วนได้เสียอย่างหนึ่งอย่างใดอยู่ด้วย ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้บริษัทซื้อหรือมีไว้เป็นประจำซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่

(๑) เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับดำเนินธุรกิจ หรือสำหรับลูกจ้างของบริษัท

(๒) เป็นการได้มาจากการชำระหนี้ การประกันหนี้

หรือจากการซื้อสังหาริมทรัพย์ที่จำนองไว้กับบรรษัทจากการขายทอดตลาด
โดยคำสั่งศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่ตกเป็นของบรรษัทตาม (๒) ให้บรรษัท
จำหน่ายภายในห้าปีนับแต่วันที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตกเป็นของบรรษัท
เว้นแต่รัฐมนตรีจะขยายระยะเวลาให้หรือให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็น
สถานที่ตาม (๑)

หมวด ๓

การจัดการ

มาตรา ๑๕ ในวาระเริ่มแรกก่อนมีผู้ถือหุ้น ให้รัฐมนตรีว่าการกระ
ทรวงอุตสาหกรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังร่วมกันแต่งตั้ง
คณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรมแต่งตั้งสองคน และผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
แต่งตั้งสองคน เป็นกรรมการ มีหน้าที่กำหนดข้อบังคับของบรรษัทว่าด้วย
กิจการต่าง ๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และออกหนังสือชี้ชวน
เพื่อเสนอขายหุ้น และกระทำหน้าที่และกิจการอื่นซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้เริ่ม
จัดตั้งบริษัท

มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ (๔) และมาตรา ๑๙ (๑) มาใช้บังคับ
แก่การดำรงตำแหน่งของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อบังคับของบรรษัทตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุม
ผู้ถือหุ้นและบรรษัทจะแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับได้ต่อเมื่อที่ประชุมผู้ถือ

หุ้นลงมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมด

มาตรา ๑๖ ในการประชุมผู้ถือหุ้นตามมาตรา ๕ ให้เลือกตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นจากจำนวนกรรมการตามมาตรา ๑๕ อีกสองคน รวมเป็นหกคน และเมื่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นเห็นสมควรจะเลือกตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นอีกไม่เกินสองคนก็ได้

มาตรา ๑๗ เมื่อสิ้นรอบปีบัญชีของบริษัทแต่ละปี ให้กรรมการตามมาตรา ๑๕ และกรรมการตามมาตรา ๑๖ ออกจากตำแหน่งฝ่ายละหนึ่งคนโดยวิธีจับสลาก และให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งกรรมการเพื่อเข้าดำรงตำแหน่งแทน

เมื่อสิ้นรอบปีบัญชีที่สี่ของบริษัท และทุกสิ้นปีบัญชีถัดไป ให้กรรมการทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง และให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่ ทั้งนี้ โดยให้คณะกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งยังคงอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินกิจการของบริษัทต่อไปเพียงเท่าที่จำเป็นจนกว่าคณะกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งขึ้นใหม่เข้ารับหน้าที่

การเลือกตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของบริษัท และกรรมการที่ที่ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับเลือกตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๑๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๗ กรรมการ

พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตาม

มาตรา ๑๕

(๔) ที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทให้ออก

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้เลือกตั้งบุคคล
ผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ เข้าดำรงตำแหน่ง
แทน

มาตรา ๑๕ กรรมการต้องมีคุณสมบัติตาม (๑) และไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามตาม (๒) (๓) และ (๔) ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยหุ้น
หรือเป็นผู้แทนของบริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ถือหุ้นของ
บริษัทไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยหุ้น

(๒) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความ
สามารถ

(๔) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
ในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริต

มาตรา ๒๐ ตราบใดที่เงินซึ่งรัฐบาลให้บริษัทกู้ยืมยังมีค้างอยู่ หรือ
การกำกับกันที่รัฐบาลให้ไว้ตามมาตรา ๒๖ ยังไม่สิ้นอายุการบังคับ ให้

รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้แทนกระทรวงการคลังและผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม
แห่งละหนึ่งคนเป็นกรรมการ เพิ่มขึ้นจากจำนวนกรรมการที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจถอดถอนและแต่งตั้ง
บุคคลอื่นเข้าดำรงตำแหน่งแทนได้

กรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละ
สองปี

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวรรคสอง อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีก
ได้แต่ต้องไม่เกินสองคราวติดต่อกัน

ให้นำมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่กำกับและควบคุม
โดยทั่วไปซึ่งการดำเนินงาน การบริหารกิจการ และธุรกิจของบริษัท และ
ให้มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ที่บริษัทจะพึงกระทำได้ อำนาจเช่นนี้ให้
รวมถึง

(๑) จ่ายเงินของบริษัทเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิด
ขึ้นในการจัดกิจการและการประกอบธุรกิจตามวัตถุประสงค์ของบริษัท
การให้สินจ้างแก่กรรมการและลูกจ้างของบริษัท

(๒) ควบคุมให้มีการตรวจคำร้องทุกฉบับที่การชำระ
อุตสาหกรรมขนาดย่อมยื่นขึ้นมาเพื่อขอรับอุปการะในทางการเงินของ
บริษัท และให้รับไว้พิจารณาเฉพาะแต่ที่เห็นควรในทางเทคนิค การเงิน
การเศรษฐกิจ และนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมของรัฐบาล
โดยมิต้องคำนึงถึงการอื่นใดทั้งสิ้น

ตราบิตที่เงินรัฐบาลให้บริษัทกู้ยืมยังมีค้างอยู่หรือการค้าประกันที่รัฐบาลให้ไว้ตามมาตรา ๒๖ ยังไม่สิ้นอายุการบังคับ การกำหนดนโยบายในการบริหารกิจการของบริษัทจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร คณะหนึ่งประกอบด้วยผู้ซึ่งอยู่ในตำแหน่งคณะกรรมการไม่น้อยกว่าสามคน และไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ และให้มีอำนาจและหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย อำนาจและหน้าที่ที่จะมอบหมายให้นั้นต้องไม่เป็นการเสื่อมเสียต่ออำนาจและหน้าที่ของผู้จัดการทั่วไปตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ซึ่งมีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) เป็นผู้จัดการทั่วไปของบริษัท

ให้ผู้จัดการทั่วไปเป็นผู้บริหารกิจการของบริษัทให้เป็นไปตามนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจบังคับบัญชาลูกจ้างของบริษัททุกตำแหน่ง

ให้ผู้จัดการทั่วไปเป็นกรรมการของบริษัทโดยตำแหน่ง

มาตรา ๒๔ ตราบิตที่เงินซึ่งรัฐบาลให้บริษัทกู้ยืมยังมีค้างอยู่ หรือการค้าประกันที่รัฐบาลให้ไว้ตามมาตรา ๒๖ ยังไม่สิ้นอายุการบังคับ การแต่งตั้งผู้จัดการทั่วไปของบริษัทจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

มาตรา ๒๕ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้จัดการทั่วไปเป็นผู้แทนของบริษัท แต่ผู้จัดการทั่วไปจะมอบอำนาจให้บุคคลอื่นกระทำแทนตนเฉพาะในกิจการใดก็ได้

หมวด ๔

การค้าประกันเงินกู้

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่บริษัทขอให้รัฐบาลค้าประกันเงินกู้ที่บริษัท
กู้ยืมเงินจากแหล่งให้กู้ยืมในต่างประเทศหรือภายในประเทศ ให้รัฐบาล
มีอำนาจค้าประกันเงินกู้นั้นได้แต่จำนวนเงินกู้ที่จะค้าประกันเมื่อรวมกับ
ต้นเงินกู้ที่การค้าประกันของรัฐบาลยังค้างอยู่ต้องไม่เกินสิบสองเท่าของ
เงินกองทุนของบริษัทเมื่อคำนวณเป็นเงินตราไทย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็น
การค้าประกันตามอำนาจที่มีอยู่ในกฎหมายใด

การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยเพื่อทราบยอดรวม
ของเงินกู้ตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราถั่วเฉลี่ย
ประจำวันที่ทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราได้กำหนดไว้ในวัน
ทำสัญญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๗ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และความ
รับผิดชอบของสำนักงานชกกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม กรมส่งเสริม
อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ไปเป็นของบริษัท ทั้งนี้ ภายใน
ระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ส่วนของทรัพย์สิน เมื่อหักด้วยหนี้ที่โอนตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นำไปซื้อหุ้นของบริษัทในนามของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๘ ให้โอนบรรดาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ไปเป็นของบริษัท แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้พนักงานและลูกจ้างซึ่งโอนไปตามวรรคหนึ่งมีฐานะเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท แล้วแต่กรณี โดยให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างรวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมจนกว่าจะได้มีการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

มาตรา ๒๙ การโอนพนักงานหรือลูกจ้างตามมาตรา ๒๘ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความผิดและให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลตำรวจเอก เกา สารสิน

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งบริษัทซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลเพื่อเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศยิ่งขึ้น อันจะมีผลส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ขยายตัวไปสู่ชนบทเพื่อบรรเทาปัญหาการว่างงานและการชะลอการอพยพของประชาชนเข้ากรุงเทพมหานคร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้